

та съ малка брадичка, съ сини очички, съ тънки вѣжди, както другитѣ хора. Искатъ да ни убѣдятъ, че това е разпнатиятъ Христосъ. Никакъвъ разпнатъ Христосъ не е това! Онзи Великиятъ Учителъ на Любовта не може да бѣде разпнатъ. Разпнатъ бѣше човѣкътъ, а онзи Великиятъ Учителъ, който бѣше затворенъ въ тази черупка, казваше: „Имамъ властъ да положа душата си, имамъ властъ да положа живота си, но имамъ властъ и да взема живота си. Мога да направя това, което азъ искамъ!“ И той казва на Пилата: „азъ съмъ, който разполагамъ съ себе си! Азъ ти заповѣдвамъ да ме разпнешъ! И послѣ пакъ азъ ще заповѣдамъ да ме възкрѣсятъ“. Туй подразбира Христовата мисль „имамъ властъ“. Казва още на Пилата: Ще ме разпнешъ, такъвъ е законътъ! Когато се коронясвалъ рускиятъ царь, патриархътъ отъ синода билъ тѣй скромнъ, че не искалъ да му тури короната, но рускиятъ царь му казалъ: „Заповѣдвамъ ти да ми туришъ короната, защото народътъ гледа. Ако азъ я туря, ще кажатъ, че съмъ самозванъ. Ти ще ми я туришъ — нищо повече!“ Чудни сж хората, като искатъ да станатъ обекти на Господа. Казватъ: Господи, Ти знаешъ ли, колко страдамъ! — Това не е вѣрую, това не е религия! Който мисли за Бога така, той има една обикновена религия, една еретическа религия, която е въздигналъ въ култъ — обектъ е тя за него. Азъ считамъ религия това, когато ти дойдатъ най-голѣмитѣ страдания, да издържашъ и да казвашъ: „Благодаря Ти, Господи, за всичко, което си ми далъ!“ И когато изпаднешъ въ противорѣчия, да кажешъ: „Благодаря ти, Господи, хубаво